اخبار

از ابتدای امسال، بیش از ۹ هزار همت وام پرداخت شد

بانک مرکزی اعلام کرد: شبکه بانکی در ۷ ماه گذشته از ابتدای امسال، ۹ هزار و ۲۴۱ همت وام پرداخت کرد که در مقایسه با مدت مشابه سال قبل ۶۵.۹ درصد افزایش داشته است.

به گزارش ایلنا، بنا بر اعلام بانک مرکزی، شبکه بانکی در هفت ماه گذشته از ابتدای سال ۱۴۰۵ بالغ بر ۹ هزار و ۲۴۱ همت تسهیلات پرداخت کرد که در مقایسه با مدت مشابه سال قبل ۶۵.۹ درصد افزایش داشته است. ۲ هزار همت از این تسهیلات به اضافه ۷۲.۷ همت تسهیلات پرداخت شده در قالب کارت اعتباری معادل ۲۳.۲ درصد از کل تسهیلات به مصرف کنندگان نهایی (خانوار) تعلق گرفته است. تسهیلات پرداختی بانک‌ها طی هفت ماهه ابتدای سال ۱۴۰۵ مبلغ ۹۲۴۱۲.۶ هزار میلیارد ریال است که در مقایسه با دوره مشابه سال قبل مبلغ ۳۶۶۹۸.۳ هزار میلیارد ریال (معادل ۶۵.۹ درصد) افزایش داشته است. از کل تسهیلات پرداختی، مبلغ ۷۱۴۹۸.۷ هزار میلیارد ریال معادل ۷۷.۴ درصد به صاحبان کسب و کار (حقوقی و غیرحقوقی) و ۲۰۹۱۳.۹ هزار میلیارد ریال معادل ۲۲.۶ درصد به مصرف کنندگان نهایی (خانوار) تعلق گرفته است. در بخشهای اقتصادی سهم تسهیلات پرداختی در قالب سرمایه در گردش در تمام بخش‌های اقتصادی مبلغ ۶۰۴۹۴.۷ هزار میلیارد ریال معادل ۸۴.۶ درصد کل تسهیلات پرداختی به صاحبان کسب و کار است، همچنین سهم تسهیلات پرداختی در قالب خرید کالای شخصی توسط مصرف کننده نهایی (خانوار) مبلغ ۸۹۳۷.۳ هزار میلیارد ریال معادل ۴۲.۷ درصد از کل تسهیلات پرداختی به مصرف کنندگان نهایی (خانوار) است. سهم تسهیلات پرداختی بابت تأمین سرمایه در گردش بخش صنعت و معدن در هفت ماهه ابتدای سال ۱۴۰۵ معادل ۲۸۵۰۸.۵ هزار میلیارد ریال بوده است که حاکی از تخصیص ۴۷.۱ درصد از منابع تخصیص یافته به سرمایه درگردش تمام بخش‌های اقتصادی (مبلغ ۶۰۴۹۴.۷ هزار میلیارد ریال) می‌باشد. ملاحظه می‌شود از ۳۲۱۲۹.۰ هزارمیلیارد ریال تسهیلات پرداختی دربخش صنعت و معدن معادل ۸۸.۷ درصد آن (مبلغ ۲۸۵۰۸.۷ هزار میلیارد ریال) در تأمین سرمایه در گردش پرداخت شده است که بیانگر توجه و اولویت‌دهی به تأمین منابع برای این بخش توسط بانک‌ها در سال ۱۴۰۵ می‌باشد.

قیمت نفت به روند صعودی خود ادامه می‌دهد

قیمت نفت پس از بهبود در روز پنج‌شنبه، در معاملات روز جمعه که معامله‌گران در حال سنجش چشم‌انداز پایان جنگ در خاورمیانه بودند، افزایش یافت.

به گزارش ایسنا، قیمت نفت برنت پس از افزایش حدود ۴ درصدی در معاملات روز گذشته، به ۱۰۰ دلار در هر بشکه رسید و دوره بی‌ثباتی را که طی آن، قیمت‌ها از دوشنبه حدود ۱۹ دلار نوسان داشته‌اند، ادامه داد. با وجود این افزایش، نفت برنت از ابتدای هفته جاری تاکنون، حدود ۱۵ درصد کاهش یافته و در مسیر ثبت بزرگترین کاهش هفتگی از آوریل ۲۰۲۰ قرار دارد.

قیمت نفت برنت برای تحویل در ماه ژانویه با ۱.۳ درصد افزایش، به ۹۹ دلار و ۵۶ سنت در هر بشکه رسید. قیمت نفت خام وست تگزاس اینترمدیت (WTI) آمریکا برای تحویل در ماه دسامبر، با ۰.۹ درصد افزایش، به ۹۱ دلار و ۳۲ سنت در هر بشکه رسید.

هر دو شاخص نفت برنت و وست تگزاس اینترمدیت آمریکا پس از اعلام پیروزی دموکرات‌ها در انتخابات میان‌دوره‌ای آمریکا و امیدها به پایان جنگ در خاورمیانه، روز چهارشنبه بیش از ۸ درصد سقوط کرده و به پایین‌ترین سطح خود از ۳۱ اوت رسیده بودند.

تجاوز نظامی به ایران که ترامپ در ماه فوریه در کنار رژیم صهیونیستی آغاز کرد و در نتیجه آن قیمت سوخت برای مصرف‌کنندگان آمریکایی افزایش یافت، از نارضایتی‌های اصلی رای‌دهندگان و عامل شکست جمهوری‌خواهان در انتخابات اخیر بود.

قیمت نفت برنت در ماه اکتبر به بالاترین حد خود در شش ماه گذشته رسید، زیرا دونالد ترامپ، رئیس جمهور آمریکا تهدید کرد پس از انتخابات میان‌دوره‌ای، حملات علیه ایران را تجدید کند، اما کنترل دموکرات‌ها بر هر دو مجلس کنگره ممکن است توانایی دولت او برای انجام اقدامات نظامی بیشتر را محدود کند.

بر اساس گزارش بلومبرگ، صادرات فرآورده‌های نفتی از خلیج فارس همچنان محدود است. این اختلالات، همراه با تشدید حملات اوکراین به پالایشگاه‌های روسیه، به افزایش قیمت‌ها کمک کرده است. پیش از انتخابات میان‌دوره‌ای، ترامپ و ولادیمیر پوتین، رئیس‌جمهور روسیه، توافقی برای آزادسازی گازوئیل روسیه به بازارهای جهانی امضا کردند که بخشی از تلاش‌های رئیس‌جمهور آمریکا برای مهار افزایش قیمت‌ها بود.

طبق داده‌های ردیابی کشتی، یک کشتی حامل گازوئیل روسیه ممکن است روز شنبه به نیویورک برسد. وزارت خزانه‌داری آمریکا ماه گذشته معافیتی صادر کرد که اجازه می‌دهد سوخت روسیه تا آوریل آینده به این کشور وارد شود.

هشدار درباره احتمال توقف تولید صنایع در زمستان امسال

صنایع امکان ذخیره‌سازی گاز ندارند

نجفی با اشاره به احتمال اعمال محدودیت گاز در ۱۱ استان کشور گفت: صنایع امکان ذخیره‌سازی گاز ندارند و در صورت بروز کسری، بسیاری از واحدهای تولیدی ناچار به کاهش یا توقف فعالیت خواهند شد.

پرسش مهم این است که اگر محدودیت گاز بار دیگر به واحدهای صنعتی تحمیل شود، کدام صنایع بیشترین آسیب را خواهند دید؟

تازه‌ترین خبرها از احتمال تشدید محدودیت گاز در زمستان امسال حکایت دارد؛ به‌طوری‌که با تداوم ناترازی گاز و بازنگشتن حدود ۱۳۰ میلیون مترمکعب از ظرفیت آسیب‌دیده تولید به مدار، احتمال مواجهه ۱۱ استان کشور با قطعی یا محدودیت گاز مطرح شده است. این هشدار در شرایطی مطرح می‌شود که صنایع کشور هنوز با پیامدهای محدودیت‌های انرژی در سال‌های گذشته دست‌وپنجه نرم می‌کنند و نگرانی‌ها درباره تکرار توقف خطوط تولید در فصل سرد افزایش یافته است.

به گزارش خبرآنلاین، اما پرسش مهم این است که اگر محدودیت گاز بار دیگر به واحدهای صنعتی تحمیل شود، کدام صنایع بیشترین آسیب را خواهند دید؟ آیا بنگاه‌های تولیدی امکان استفاده از سوخت جایگزین را دارند و خسارت ناشی از کاهش تولید، عقب‌ماندن از تعهدات صادراتی و احتمال تعدیل نیروی کار چگونه جبران خواهد شد؟

از سوی دیگر، در شرایطی که تأمین گاز خانوارها در اولویت قرار دارد، سهم صنعت از این تصمیم چیست و دولت چه برنامه‌ای برای جلوگیری از تکرار خسارت‌های سال‌های گذشته دارد؟

در همین زمینه، آرش نجفی، رئیس کمیسیون انرژی اتاق بازرگانی، در گفت‌وگو با خبرآنلاین درباره احتمال اعمال محدودیت گاز در ۱۱ استان کشور و آمادگی صنایع برای مواجهه با ناترازی انرژی اظهار کرد: آمادگی صنایع برای مواجهه با کمبود گاز به معنای برخورداری از روش جایگزین است؛ اما صنایع امکان ذخیره‌سازی گاز را ندارند و نوع مصرف آنها نیز متفاوت است.

وی با اشاره به تفاوت الگوی مصرف گاز در بخش‌های صنعتی افزود: برخی صنایع مانند پتروشیمی‌ها از گاز به‌عنوان خوراک استفاده می‌کنند، فولادی‌ها آن را به‌عنوان سوخت و احیاکننده به کار می‌گیرند و گروهی دیگر نیز برای تأمین انرژی حرارتی به گاز وابسته‌اند. هیچ‌یک از این صنایع امکان ذخیره‌سازی گاز را ندارند و در صورت بروز کسری، راهکار مشخصی جز کاهش یا توقف فعالیت نخواهند داشت.

فولادی‌ها و پتروشیمی‌ها بیشترین آسیب را می‌بینند

رئیس کمیسیون انرژی اتاق بازرگانی با تأکید بر آسیب‌پذیری صنایع فولادی و پتروشیمی در برابر محدودیت گاز گفت: این دو گروه صنعتی نیاز ویژه‌ای به گاز دارند و از جمله شرکت‌های ارزآور کشور محسوب می‌شوند. بنابراین، محدودیت تأمین گاز می‌تواند خسارت بسیار جدی به فعالیت آنها وارد کند.

نجفی درباره برآورد اتاق بازرگانی از میزان خسارت احتمالی ناشی از محدودیت گاز در زمستان امسال اظهار کرد: حتی اگر چنین برآوردی وجود داشته باشد، لزوماً اعلام نخواهد شد.

وی در پاسخ به این پرسش که آیا محدودیت گاز می‌تواند تولید صنایع و ایفای تعهدات صادراتی بنگاه‌های ایرانی را تحت تأثیر قرار دهد، تصریح کرد: قطعاً چنین اتفاقی رخ می‌دهد و محدودیت گاز بر تولید و تعهدات صادراتی شرکت‌ها اثر خواهد گذاشت.

سوخت جایگزین هم راهکار مطمئنی نیست

رئیس کمیسیون انرژی اتاق بازرگانی درباره احتمال افزایش هزینه تولید در صورت استفاده صنایع از سوخت جایگزین توضیح داد: مسئله اصلی صرفاً افزایش هزینه نیست، بلکه قابلیت دسترسی به سوخت جایگزین اهمیت دارد. دسترسی به گازوئیل نیز با محدودیت‌هایی همراه است و با مازوت هم نمی‌توان فعالیت تولیدی را به شکل معمول ادامه داد.

نجفی در واکنش به احتمال جایگزینی مازوت به‌جای گاز در صنایع تأکید کرد که اظهارنظر درباره چنین راهکاری باید از سوی افرادی که آن را مطرح کرده‌اند، پیگیری شود.

وی همچنین درباره پیامدهای ادامه محدودیت انرژی بر اشتغال و سرمایه‌گذاری صنعتی گفت: بنگاه‌ها ناچارند زیان ناشی از کاهش تولید را به شکلی مدیریت کنند. وقتی تولید متوقف یا محدود می‌شود اما هزینه‌های ثابت همچنان پابرجاست، واحدهای صنعتی برای کنترل زیان ناچار به کاهش هزینه‌های ثابت خود خواهند بود.

دولت طی ۱۵ سال گذشته برای اصلاح الگوی مصرف اقدام جدی نکرد

رئیس کمیسیون انرژی اتاق بازرگانی با انتقاد از عملکرد دولت‌ها در مدیریت ناترازی انرژی اظهار کرد: دولت باید طی ۱۰ تا ۱۵ سال گذشته اقدامات جدی برای اصلاح الگوی مصرف و کاهش مصرف گاز و برق انجام می‌داد، اما چنین اقداماتی صورت نگرفته است.

وی افزود: در شرایط فعلی نیز نمی‌توان چندان به موفقیت دولت در مدیریت این مسئله امیدوار بود؛ چراکه به نظر می‌رسد افرادی که مسئولیت پیگیری این موضوع را بر عهده دارند، از کارآمدی لازم برخوردار نیستند.

تشدید تنش‌های نظامی می‌تواند زیرساخت‌های تولید را هدف قرار دهد

نجفی درباره تأثیر تشدید تنش‌های سیاسی و نظامی بر فعالیت صنایع کشور نیز گفت: در صورت بروز درگیری، فعالیت صنایع قطعاً تحت تأثیر قرار می‌گیرد. واحدهای صنعتی تا جایی که بتوانند مقاومت می‌کنند و فعالیت خود را متوقف نخواهند کرد، اما در صورت حمله به زیرساخت‌های کشور، خسارت‌های جدی به اقتصاد وارد خواهد شد.

وی با ابراز امیدواری نسبت به عدم وقوع درگیری نظامی تصریح کرد: اگر خدای نکرده درگیری رخ دهد، با توجه به شرایط و اتفاقات جنگ قبلی، احتمال حمله جدی به زیرساخت‌های کشور وجود دارد. چنین حملاتی می‌تواند مصیبت بزرگی به دنبال داشته باشد که یکی از مهم‌ترین پیامدهای آن توقف تولید و خسارت ناشی از عدم تولید خواهد بود.

صنایع در اولویت دوم تأمین گاز قرار دارند

رئیس کمیسیون انرژی اتاق بازرگانی در پاسخ به این پرسش که در صورت ضرورت اولویت‌بندی میان تأمین گاز خانوارها و تداوم فعالیت صنایع، بخش تولید چه هزینه‌ای پرداخت خواهد کرد، گفت: دولت ناچار است مردم را در اولویت قرار دهد؛ چراکه در قانون نیز بر این موضوع تأکید شده است. بنابراین، صنعت در اولویت دوم قرار می‌گیرد و حتی ممکن است فعالیت آن به تعطیلی کشیده شود. نجفی با اشاره به تجربه جبران‌نشدن خسارت‌های ناشی از محدودیت برق صنایع در سال‌های گذشته اظهار کرد: دولت در سال‌های گذشته خسارت‌های ناشی از محدودیت برق را جبران نکرده است؛ بنابراین مشخص نیست چگونه قرار است خسارت‌های ناشی از محدودیت گاز را جبران کند. وی در پایان با اشاره به ماده ۲۵ قانون بهبود مستمر محیط کسب‌وکار گفت: با وجود پیش‌بینی سازوکارهایی برای جبران خسارت واحدهای تولیدی، در عمل اتفاق خاصی در این زمینه رخ نداده است و خسارت‌های ناشی از محدودیت برق نیز همچنان جبران نشده باقی مانده است.

۶۰۰ هزار پذیرنده در انتظار تسویه مطالبات

اصناف زیر بار هزینه‌های کالابرگ؛ فروشندگان در انتظار تسویه مطالبات

تأخیر در تسویه مطالبات واحدهای صنفی پذیرنده کالابرگ، سرمایه در گردش فروشندگان را تحت فشار قرار داده و با تهدید تداوم مشارکت اصناف، اجرای این طرح حمایتی را با چالش مواجه کرده است.

به گزارش مهر، اجرای طرح کالابرگ الکترونیکی در حالی به یکی از ابزارهای اصلی دولت برای حمایت از معیشت خانوارها تبدیل شده که تأخیر در تسویه مطالبات فروشندگان، فشار مالی قابل‌توجهی بر واحدهای صنفی مشارکت‌کننده وارد کرده است. نزدیک به ۶۰۰ هزار واحد صنفی و فروشگاهی در شبکه پذیرندگان این طرح فعالیت دارند، اما بخشی از این واحدها همچنان در انتظار دریافت مطالبات خود هستند؛ وضعیتی که با افزایش هزینه تأمین کالا، رشد قیمت‌ها و محدودیت سرمایه در گردش، ادامه همکاری برخی فروشندگان با طرح را با تردید مواجه کرده است.

مسئله اصناف این است که در جریان اجرای یک سیاست حمایتی ملی، کالا را در اختیار مصرف‌کننده قرار می‌دهند، اما منابع حاصل از فروش در زمان مقرر به چرخه مالی کسب‌وکارشان بازنمی‌گردد.

در چنین شرایطی، فروشنده برای تأمین مجدد کالا، پرداخت هزینه‌های جاری و ایفای تعهدات خود به تأمین‌کنندگان، ناچار است از منابع مالی شخصی و سرمایه در گردش واحد صنفی استفاده کند. به این ترتیب، بخشی از هزینه اجرای طرحی که مسئولیت تأمین مالی آن بر عهده دولت است، عملاً به شبکه توزیع منتقل می‌شود.

۶۰۰ هزار پذیرنده در انتظار تسویه مطالبات

گسترش شبکه پذیرندگان کالابرگ در ماه‌های گذشته، یکی از تحولات مهم اجرای این طرح بوده است. بر اساس آنچه که اتاق اصناف ایران اعلام کرده است تعداد پایانه‌های فروشگاهی فعال از حدود ۲۶۰ هزار پایانه در آغاز اجرای سازوکار جدید به بیش از ۶۰۰ هزار پایانه افزایش یافته است.

این توسعه، دسترسی خانوارها به فروشگاه‌های طرف قرارداد را افزایش داده، اما هم‌زمان ضرورت تأمین نقدینگی و تسویه منظم با پذیرندگان را نیز پررنگ‌تر کرده است.

در این میان، سهم فروشگاه‌های خرد از اجرای طرح قابل توجه است. بر اساس آمارهای اعلام‌شده از سوی رئیس اتحادیه کشوری فروشگاه‌های زنجیره‌ای،

حدود ۸۰ درصد فروش کالابرگی از طریق واحدهای صنفی خرد و حدود ۲۰ درصد از طریق فروشگاه‌های زنجیره‌ای انجام می‌شود. این ترکیب نشان می‌دهد بخش عمده بار عرضه کالاهای مشمول بر دوش کسب‌وکارهای کوچک و محلی قرار دارد؛ واحدهایی که معمولاً از منابع مالی گسترده و ساختار تأمین متمرکز برخوردار نیستند.

برای فروشگاه‌های خرد، گردش نقدینگی یکی از مهم‌ترین الزامات ادامه فعالیت است. این واحدها باید پس از هر فروش، موجودی خود را جایگزین کنند و هزینه‌های روزمره کسب‌وکار را بپردازند. بنابراین، تأخیر در دریافت مطالبات کالابرگی صرفاً به معنای عقب افتادن یک پرداخت نیست، بلکه می‌تواند توان خرید مجدد کالا و استمرار عرضه را تحت تأثیر قرار دهد.

این مسئله در شرایط افزایش مستمر قیمت کالاهای اساسی اهمیت بیشتری پیدا می‌کند. فروشنده‌ای که کالایی را با قیمت مشخص خریداری کرده و در قالب کالابرگ به مصرف‌کننده عرضه می‌کند، برای جایگزینی همان کالا ممکن است به منابع مالی بیشتری نیاز داشته باشد. اگر وجه فروش قبلی نیز با تأخیر به حساب او بازگردد، فاصله میان هزینه خرید مجدد و نقدینگی در دسترس افزایش می‌یابد و فشار بیشتری به سرمایه در گردش واحد صنفی وارد می‌شود.

فروشندگان؛ مجری سیاست حمایتی بدون دسترسی به منابع مالی

در سازوکار اجرای کالابرگ، فروشندگان نقش واسطه میان اعتبار حمایتی دولت و سبد مصرفی خانوار را ایفا می‌کنند. خانوار اعتبار دریافت می‌کند و با استفاده از آن کالاهای مشمول را خریداری می‌کند، اما استمرار این فرآیند به توان مالی فروشنده برای تأمین مجدد کالا وابسته است.

در واقع، واحد صنفی پس از انجام فروش کالابرگی باید بتواند منابع حاصل از آن را برای خرید مجدد کالا، پرداخت بدهی به عمده‌فروشان و تأمین هزینه‌های جاری به کار بگیرد. وقتی این چرخه با تأخیر مواجه می‌شود، فروشنده ناچار است برای ادامه فعالیت از سایر منابع مالی خود استفاده کند؛ منابعی که در بسیاری از واحدهای کوچک محدود است.

امید سامری، نایب‌رئیس اول اتاق اصناف ایران با انتقاد از تأخیر در تسویه مطالبات فروشندگان تأکید کرده است که نمی‌توان اجرای یک طرح ملی را بر عهده شبکه توزیع گذاشت، اما تعهدات مالی مربوط به آن را به تأخیر انداخت. به گفته وی، افزایش روزانه قیمت کالاها سرمایه در گردش فروشندگان را فرسوده کرده و جایگزینی موجودی را به یکی از چالش‌های جدی آنها تبدیل کرده است.

از نگاه اصناف، مسئله تنها دریافت مطالبات معوق نیست؛ بلکه نحوه تأمین مالی و استمرار پرداخت‌ها نیز اهمیت دارد. فروشنده باید بتواند زمان بازگشت منابع حاصل از فروش را پیش‌بینی کند تا برای تأمین کالا و مدیریت هزینه‌های خود برنامه‌ریزی داشته باشد. نبود چنین اطمینانی، مشارکت در طرح را برای واحدهایی که با حاشیه سود محدود فعالیت می‌کنند، دشوارتر می‌کند.

گره تسویه مطالبات در مرحله تأمین منابع

در توضیح علت تأخیر در پرداخت مطالبات، شرکت فناوری اطلاعات رفاه ایرانیان (فارا)، مجری طرح کالابرگ، اعلام کرده است که تسویه‌حساب فروشگاه‌های طرف قرارداد در دوره جدید، پس از تأمین منابع مالی و واریز اعتبار از سوی سازمان برنامه و بودجه کشور و بانک مرکزی به حساب شرکت انجام می‌شود.

این شرکت همچنین وعده داده است بلافاصله پس از دریافت منابع مالی، مطالبات تمامی فروشگاه‌های طرف قرارداد را در سریع‌ترین زمان ممکن تسویه کند.

این توضیح نشان می‌دهد که پرداخت مطالبات فروشندگان به تأمین منابع از سوی دستگاه‌های مسئول وابسته است؛ با این حال، در اطلاعیه فارا زمان مشخصی برای تأمین اعتبار و تسویه کامل بدهی‌ها اعلام نشده است. در نتیجه، فروشندگان همچنان با ابهام درباره زمان بازگشت نقدینگی خود مواجه‌اند.

از سوی دیگر، پیگیری‌های خبرنگار مهر از اصناف حکایت از آن دارد که تفاوت احتمالی در زمان تسویه مطالبات فروشگاه‌های زنجیره‌ای و واحدهای صنفی خرد نیز به یکی از موضوعات مورد اعتراض پذیرندگان تبدیل شده است

سجاد سنگسری، مشاور وزیر و رئیس مرکز بازرسی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی، چهارم آبان‌ماه از بررسی اعتراض فروشندگان درباره تفاوت زمان پرداخت مطالبات خبر داده بود. وی همچنین نامه منتسب به شرکت فارا درباره دوماهه شدن پرداخت‌های کالابرگی را تکذیب کرده و اعلام کرده بود که مطالبات اصناف تا ۱۲ مهر تسویه شده است.

این موضوع نشان می‌دهد که در کنار تأمین منابع مالی، شفافیت در محاسبه و پرداخت مطالبات نیز برای اصناف اهمیت دارد. فروشندگان باید بدانند چه میزان از مطالبات آنها تأیید شده، چه مبلغی در انتظار پرداخت است و تسویه حساب‌ها براساس چه زمان‌بندی و اولویتی انجام می‌شود.

فروشگاه‌های خرد؛ آسیب‌پذیرترین حلقه شبکه پذیرندگان

در ساختار اجرای کالابرگ، فروشگاه‌های زنجیره‌ای و واحدهای صنفی خرد هر دو نقش مهمی دارند، اما شرایط مالی آنها یکسان نیست. فروشگاه‌های زنجیره‌ای به دلیل برخورداری از شبکه تأمین متمرکز، قدرت خرید عمده و ساختار مالی سازمان‌یافته، معمولاً ظرفیت بیشتری برای مدیریت تأخیرهای پرداخت دارند. در مقابل، فروشگاه‌های خرد و محلی برای تأمین روزانه کالا و پرداخت تعهدات خود به گردش مستمر نقدینگی وابسته‌اند.

از آنجا که حدود ۸۰ درصد فروش کالابرگی از طریق واحدهای صنفی خرد انجام می‌شود، تأخیر در تسویه مطالبات این گروه می‌تواند بخش بزرگی از شبکه توزیع را تحت فشار قرار دهد. این واحدها در بسیاری از محله‌ها و مناطق مسکونی، اصلی‌ترین محل دسترسی مردم به کالاهای اساسی هستند و کاهش توان مالی آنها می‌تواند به محدود شدن عرضه و کاهش دسترسی خانوارها منجر شود.

در چنین شرایطی، احتمال کاهش مشارکت فروشندگان نیز به یک نگرانی جدی تبدیل می‌شود. اگر واحد صنفی نتواند منابع حاصل از فروش را در زمان مناسب دریافت کند، ممکن است برای جلوگیری از افزایش بدهی و حفظ نقدینگی خود، عرضه کالا از طریق کالابرگ را محدود کند یا از ادامه همکاری با طرح انصراف دهد. چنین اتفاقی نه‌تنها به فروشندگان آسیب می‌زند، بلکه می‌تواند دسترسی مصرف‌کنندگان به فروشگاه‌های پذیرنده را نیز دشوارتر کند.

مطالبه اصناف؛ تعیین تکلیف بدهی‌ها و زمان‌بندی پرداخت

پیگیری‌های خبرنگار مهر از اتاق اصناف ایران حاکی از آن است که اصناف برای ادامه همکاری با طرح کالابرگ بیش از هر چیز خواستار تعیین تکلیف مطالبات معوق و ایجاد یک سازوکار شفاف و قابل پیش‌بینی برای تسویه هستند. پرداخت منظم مطالبات می‌تواند به فروشندگان امکان دهد منابع خود را برای خرید مجدد کالا، پرداخت بدهی به تأمین‌کنندگان و مدیریت هزینه‌های جاری به کار بگیرند.

در این زمینه، تعیین زمان‌بندی مشخص برای تسویه بدهی‌های گذشته، اعلام وضعیت مطالبات هر پذیرنده و جلوگیری از انباشته شدن بدهی‌های جدید می‌تواند بخشی از مشکلات شبکه فروش را کاهش دهد. همچنین ایجاد سازوکاری برای پرداخت روزانه یا دوره‌ای مطالبات از طریق بانک‌های عامل، می‌تواند اطمینان بیشتری برای فروشندگان ایجاد کند و امکان برنامه‌ریزی مالی را بهبود ببخشد.

باید تاکید کرد که پایداری طرح کالابرگ تنها به تخصیص اعتبار به خانوارها و افزایش تعداد پایانه‌های فروشگاهی وابسته نیست.

فروشندگان بخش جدایی‌ناپذیر این سازوکار هستند و بدون مشارکت فعال آنها، اعتبار حمایتی دولت به‌درستی به خرید کالاهای اساسی تبدیل نخواهد شد. در شرایطی که بخش عمده فروش کالابرگی از طریق واحدهای صنفی خرد انجام می‌شود، تأخیر در پرداخت مطالبات می‌تواند مستقیماً توان این واحدها برای ادامه فعالیت را تحت تأثیر قرار دهد.

بنابراین، دولت برای حفظ اثربخشی کالابرگ باید در کنار حمایت از قدرت خرید خانوارها، تعهدات مالی خود در قبال اصناف را نیز به‌موقع انجام دهد. نمی‌توان از فروشندگان انتظار داشت در شرایط تورمی و محدودیت نقدینگی، هزینه اجرای یک طرح ملی را از سرمایه خود تأمین کنند. تداوم کالابرگ در گرو آن است که حمایت معیشتی از خانوارها به فشار مالی بر اصناف تبدیل نشود.

اخبار

معضل جدید بازار خودرو؛ تایر گران شد

انجمن صنفی صنعت تایر از افت تولید کارخانه‌ها در نیم‌سال ابتدای ۱۴۰۵ خبر می‌دهد. علت این اتفاق دشواری واردات مواد اولیه‌ای است که به‌خاطر شرایط خاص کشور به‌وجود آمده و جایگزین داخلی هم ندارد.

به گزارش فرارو؛ این فقط یک بخش از ظاهر بازار تایر است اما وقتی به بازار می‌رویم چیزی به اسم کمبود لاستیک به‌چشم نمی‌خورد. با این حال آمارهای غیررسمی از کاهش تمایل به خرید لاستیک نو و افزایش استفاده از لاستیک دست‌دوم خبر می‌دهند. راننده پژو ۲۰۶ را تصور کنید. اگر برای تعویض هر چهار حلقه سراغ برندهای ایرانی برود، باید در بهترین حالت ممکن ۳۲ میلیون تومان دست به جیب شود.

طبق ادعای انجمن صنفی صنعت تایر تیراژ کارخانه‌های داخلی در نیمه نخست سال با افت ۳۰ تا ۳۳ درصدی همراه شده است. این کاهش تولید به شکل مستقیم عرضه محصول به نمایندگی‌ها را محدود کرده و تعادل توزیع را به هم زده است. کارخانه‌ها به خاطر مشکلات نقدینگی و کمبود منابع اولیه ناچار به کاهش سرعت خطوط تولید شده‌اند و همین امر میزان ورودی کالا به بازار را در ماه‌های اخیر کم کرده است. همه این حرف‌ها را تا اینجای کار باید ادعای انجمن صنفی صنعت تایر بدانیم. سهم واردات در تامین مواد اولیه مورد نیاز این صنعت هم بین ۳۵ تا ۴۰ درصد برآورد می‌شود. بخش مهمی از مواد سازنده لاستیک مثل کائوچوی طبیعی و برخی مواد شیمیایی تخصصی در داخل تولید نمی‌شوند و کارخانه‌ها نیازمند واردات این اقلام هستند. احتمالا در جریان اوضاع کشور هستید و معضلات واردات را بهتر از ما می‌دانید. به هر حال تاخیرهای مداوم در تخصیص و تامین ارز ترخیص کالاها از مبادی گمرکی را با کندی روبه‌رو کرده و موجب کمبود مقطعی مواد اولیه در مخازن کارخانه‌ها شده است. از طرفی دیگر هزینه‌های نهاده‌های تولید داخلی نیز جهش داشته است. بهای موادی مانند دوده یا نخ تایر و سیم فولادی بیشتر شده است. همه این حرف‌ها نشان می‌دهد که هزینه تولید تایر در برهه فعلی نسبت به برهه مشابه سال قبل بیشتر شده است.

بازار تایر در وضعیت فعلی با پارادوکس مهمی روبرو است. همزمان تایر در بازار هست اما سطح تقاضا برای خرید تایر زیاد برای فروشنده‌ها و تولیدکننده راضی‌کننده نیست. اگر سری به خرده‌فروشی‌های بازار بزنید متوجه می‌شوید که قفسه‌های فروشگاه‌ها و انبارهای توزیع کمبودی ندارد. اما مشتریان به هر دلیلی -شما بخوانید گران بودن لاستیک- توان خرید بالایی ندارند. مصرف‌کننده‌ها گاهی استفاده از لاستیک دست‌دوم را به خرید لاستیک نو ترجیح می‌دهند.

افزایش قیمت لاستیک طبیعتا باعث جهش شدید هزینه‌های نگهداری خودرو شده است. تایر جزو اقلام مصرفی و ایمنی به شمار می‌رود و استهلاک آن ارتباط مستقیمی با کارکرد روزانه خودرو دارد.

رصد فرارو از بازار تایر نشان می‌دهد ارزان‌ترین تایر سایز ۱۳ تولید کارخانه‌های ایرانی که برای خودرویی مثل پراید مناسب است، الان پنج میلیون و ۸۰۰ هزار تومان برای هر حلقه قیمت دارد. داریم درباره ارزان‌ترین گزینه موجود در بازار حرف می‌زنیم که خرید یک دست کامل یعنی چهار حلقه لاستیک ایرانی برای پراید هزینه‌ای برابر با ۲۳ میلیون و ۲۰۰ هزار تومان ایجاد می‌کند. این عدد برای خودرویی است که اقتصادی‌ترین وسیله نقلیه در بازار ایران محسوب می‌شود.

لاستیک مناسب پژو ۲۰۶ سایز ۱۴ است. کف قیمت لاستیک سایز ۱۴ در برندهای تولید داخل حدود هشت میلیون تومان برای هر حلقه است. محاسبه هزینه چهار حلقه لاستیک برای پژو ۲۰۶ عدد ۳۲ میلیون تومان را نشان می‌دهد. به این مبلغ باید هزینه‌های اجرت تعویض یا والف و بالانس چرخ‌ها را نیز اضافه کرد. به این ترتیب قیمت تایر برای یک خودروی معمولی شهری بخش عمده‌ای از پس‌انداز مالکان را به خود اختصاص می‌دهد.

اگر سراغ لاستیک خارجی برویم قیمت‌ها بالاتر می‌رود. مثلا دوحلقه لاستیک سایز ۱۴ برند نکسن ۳۸ میلیون تومان فروخته می‌شود و خرید چهار حلقه لاستیک نکسن رقمی معادل ۷۶ میلیون تومان اب می‌خورد.

۱۰۰ درصد مطالبات گندم‌کاران پرداخت شد

مدیرعامل سازمان هدفمندی یارانه‌ها، از واریز ۱۶.۹ همت دیگر از مطالبات گندم‌کاران خبر داد.

به گزارش ایلنا، بر اساس اعلام سازمان هدفمندسازی یارانه‌ها، حسن نوروزی، مدیرعامل و عضو هیئت‌مدیره این سازمان، از واریز ۱۶.۹ همت دیگر از مطالبات گندم‌کاران خبر داد و گفت: این مبالغ امروز، چهارشنبه ۱۳ آبان ماه ۱۴۰۵، به حساب کشاورزان واریز شد.

وی افزود: این مرحله از پرداخت‌ها با تأمین و تخصیص اعتبار ۱۶.۹ همت انجام پذیرفت.

نوروزی با تشریح جزئیات این مرحله اظهار کرد: با این واریزی، ۱۰۰ درصد مطالبات گندم‌کاران کشور از ابتدای فصل خرید تضمینی تاکنون، به مجموع مبلغ ۴۰۴.۷ همت پرداخت شد.

وی ادامه داد: این پرداخت‌ها شامل مطالبات گندم‌کارانی است که محصول خود را تا نهم آبان ماه ۱۴۰۵ به مراکز خرید تضمینی تحویل داده‌اند.

وی در پایان تأکید کرد که این اقدامات در راستای اجرای سیاست خرید تضمینی گندم، حمایت از تولیدکنندگان داخلی و تأمین نقدینگی آنان انجام می‌شود.